

nelige og de nedringede Natkjoler; — Urskovenes sidste fravristede Bytte. Ingen kender bedre end vi, hvad Skovdybet gemmer af uopdyrket Kvindelighed.

Men, naar »Politiken« falder ud af sin Rolle og lader det forkerte Ansigt dukke op paa en af Bladets Forsider, — naar dets Toiletteporter anbringer sig paa selve Universitetsauditoriets Bænk og refererer med et Blink til den rødhaarede Dame i Sengepuderne, — naar en kvindelig Doktorand præsenteres for den videnskabelig interesserede Verden med følgende Ord: »Hun tog sig udmærket ud deroppe. Med sit tætte, sorte, glansfulde Haar buklende ned over Ørene, med sine mørke, spillende Øjne og sine hvide Tænder — — —« og længere nede: »Hvor kan en smuk Dame, som véd, at Smilet forskønner, lade være at smile« o. s. v. — saa føler vi os kaldede til i Videnskabens, det kvindelige Fremskridts og den fakkelsvingende Ynglings Navn at paatale denne utilgivelige Distraktion og henvise disse Linier af Referatet samt Toiletteoplysningerne til Bagsidernes sorte Afrika.

Vi nærer altfor høje Tanker om Fru Dr. phil. Lis Jacobsen til, at vi kan tro, hun har været »Politiken« taknemlig for den Bjørnetjeneste, den i alle alvorlige Kvinders Øjne har bevist hende ved sit ubehændige Referat.

Gyrithe Lemche.

De kristne Kvinder og Kvindevalgretten.

I Nationaltidendes Søndagstillæg for 13. Marts findes blandt »Spredte Notitser« en Udtalelse om »Kristelig Kvindevalgretsforening«, hvori det bl. a. hedder: »De, som stiftede Kristelig Kvindevalgretsforening gjorde det med Øjet aabent for den Fare, at kun verdsligt interesserede Kvinder, og blandt dem især de socialistiske og radikale, stod rede til at bruge Stemmeretten den Dag, da Kvinderne faar den.« Det virker unægtelig noget overraskende at erfare, at f. Eks. D. K.'s Medlemmer kun er verdsligt interesserede Kvinder, hvad der i denne Sammenhæng sikkert betyder uden Interesse for Religion og Kirke. Hvad mon Forfatteren af Notitsen egentlig kan vide herom? At de Kvinder, der har sluttet sig sammen om Kvindesagen og navnlig om Kravet om Valgret, har vist det Frisind at gøre dette uden Hensyn til religiøse eller politiske Anskuelse, beviser jo dog intet i denne Retning. Det er kun beklageligt, at ikke alle Kvinder er saa frisindede. D. K. har bl. a. ved sit Arbejde for en Forandring af Vielsesritualet vist, at Kirkens Ord langt fra er det ligegyldigt, og der er sikkert en stor Del af dets Medlemmer, der med Styrke vilde tilbagevise Beskyldningen for at være »kun verdsligt interesserede«. Og saaledes er det uden Tvivl Tilfældet indenfor alle de andre eksisterende Valgretsforeninger.

Jordemoderforhold i Danmark.

Ved det internationale Kvinderaadsmøde i Canada Juni 1909 aflagde Undertegnede en kort Beretning om Jordemødre og deres Stilling i Danmark.

Som bekendt er Jordemodergerningen et af de ældste Kvindeerhverv; der fortæles saaledes allerede i Bibelen, 2. Mose Bog, 1. Kap., om Jordemødrene; de adlød ikke Pharaos Befaling om at dræbe alle nyfødte hebraiske Drengbørn, og at Gud derfor var god imod Jordemødrene og lod dem faa Huse. Kort sagt, Stillingen har vundet Hævd, i hvert Fald hvad Alderen angaar, men Løn og Takster navnlig de

sidste, bærer rigtignok ogsaa Alderens Præg.

Beretningen, der aflagdes, var i sammentrængt og lidt forandret Form følgende:

»Der uddannes aarligt 34 Jordemødre, fire fra København og Resten fra Landet; Læretiden varer ét Aar.

Undervisningen ledes af Overaccoucheuren,*) en fast ansat Jordemoderlærer, samt Overjordemoderen og to Reservejordemødre.

*) Overlægen paa Fødselstiftelsen.